

et par gange, nemlig hvordan hr. Buksti vil forklare, at man med indgangen, altså Danmarks deltagelse i militære komiteer, respekterer det danske forbehold? Udarbejdelse og gennemførelse af beslutninger kan vi ikke deltage i, når det relaterer sig til forsvarsområdet. Alligevel mener regeringen med socialdemokratisk opbakning fra hr. Buksti, at Danmark kan deltage. Hvordan hænger det sammen på jævnt dansk?

Og så ville jeg sige til hr. Buksti i forhold til hans besvarelse tidligere: Jeg kunne forstå, at statsministeren var åbenbart ikke garanten for forbeholdene, men Socialdemokratiet var, sådan må man jo forstå hr. Bukstis svar, og jeg ved ikke, hvad det relaterer til. Jeg troede, man skulle tage bare lige den lille sentens af valgkampretorikken for pålydende, men også det er jo åbenbart faldet fra hinanden.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning og derefter kommer hr. Buksti ind for at svare i anden runde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det er muligt, at taletiden slap op for hr. Jacob Buksti, men jeg vil virkelig appellere til, at Socialdemokratiets ordfører gør sig umage med at komme med en forklaring.

Sagen er jo, at vi er så dybt uenige om, hvad der rent faktisk står i den undtagelse, og jeg synes, det er et meget væsentligt spørgsmål at gøre det muligt for os alle sammen i debatten, ikke alene her i Folketinget, men i befolkningen, at kunne forstå, hvad det er, der rent faktisk foregår. Hvad stod der i den tekst, som blev godkendt ved folkeafstemningerne, og hvad er det, man gør nu?

Jeg kan se en åbenlys modstrid mellem det, der står i teksten, hvor der står, at vi er ikke med til at udarbejde sådan nogle ting, som foregår på forsvarsområdet, og så det, man vil gøre nu, nemlig at man vil med ind i en militær komité og lige præcis være med til at udarbejde de ting, som der står vi ikke må være med til at udarbejde.

Altså det er efter min mening umuligt at forklare nogen mennesker på almindeligt dansk, og derfor synes jeg, hr. Jacob Buksti skulle gøre sig umage med så at forsøge at begrunde, hvad det er, han går og laver.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen det er fuldstændig korrekt, som hr. Keld Albrechtsen konstaterer, at grunden til, at jeg ikke kom videre, var, at mine pædagogiske evner ved andre spørgsmål ikke slog til, og derfor gik taletiden.

Jeg kan også forstå, at der efter hr. Keld Albrechtsens opfattelse ikke er en djævel, der kan forstå det notat, der er udarbejdet til Europaudvalget. Nu vil jeg jo ikke beskyldte hr. Keld Albrechtsen for at være en djævel, men han kan altså heller ikke forstå det, kan jeg forstå.

Ikke desto mindre handler det jo om, at dels er der en juridisk fortolkning, og så kan der være en politisk fortolkning – det tror jeg hr. Keld Albrechtsen er enig i – og det, det handler om, er, at hvis der etableres en militærkomité, så er det et spørgsmål om, hvilken type arbejde der skal foregå i en sådan militærkomité, og det har vi tænkt os at deltage i under respekt for det danske forbehold.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Keld Albrechtsen i, at det øjeblik det kommer til, at det drejer sig om forberedelsen af konkrete aktioner og beslutninger i den retning, står Danmark af, og det er allerede meddelt af regeringen, at sådan er det. Men det er jo ikke det samme, som at man ikke kan være med i den fase, hvor det drejer sig om at forberede, hvad det overhovedet er for et system, vi skal forholde os til. Danmark deltog da også aktivt i forberedelsen af ØMU's tredje fase. Men jeg forstår godt hr. Keld Albrechtsen, for vi er jo politisk uenige.

Til hr. Frank Dahlgaard: Jamen jeg synes stadig, det harmonerer ganske udmærket. Alle de ting, hr. Frank Dahlgaard stiller op, er jo ting, vi diskuterede allerede i forbindelse med Amsterdammtraktaten, og jeg tror, hr. Frank Dahlgaard var meget aktiv på præcis det punkt. Det er også netop derfor, vi har forhandlinger med ansøgerlandene, det er netop for at sikre, at ansøgerlandene er i stand til at opfylde kriterierne. Det er også derfor, EU allerede yder en ganske omfattende støtte til ansøgerlandene for at bringe dem videre og gøre dem i stand til at opfylde kravene, så derfor mener jeg ikke, det er korrekt at sige, at man gør det vanskeligere. Faktisk er man inde i en proces, hvor vi lige så godt kan sige, at det drejer sig om at få dem knyttet stærkt til EU så hurtigt som muligt.